

af Lovforslaget Regel; men jeg tror ikke, at dette Forhold har saa overordentlig stor praktisk Betydning. Det er ganske vist kommet frem ved en Anordning af en bestemt Branche indenfor Handelen. Jeg skal gøre opmærksom paa, at det ikke maa være os alene, som gaa ind paa det; det maa gælde for vedkommende Hjemland, andre Lande i Europa. Det er et internationalt Forhold, der skal ordnes; Tømmerhandel fra Sverige og Norge er en virkelig international Handel. Vi have altsaa her ikke indrømmet andet, end hvad andre have indrømmet; det kan ikke genere. Anderledes vilde det være, hvis man imødelom Begæringen om en „Meterfød“, det er en teoretisk Umulighed overfør den Maade, hvorpaa Lovforslaget er bygget; jeg er enig med Udbalget i, at det kan man ikke gaa ind paa.

Der foreligger endelig et Forslag af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Det. Hansen), som er blevet meget udførlig motiveret, og det ærede Medlem begyndte da med at sige, at det egentlig var Indenrigsministerens tidligere Udtalelser, som i hvert Fald til Dels havde foranlediget det ærede Medlem til at komme og stille dette Forslag. Hvis jeg har ledet det ærede Medlem ind paa den Vej, han har betraadt i Uendingsforslaget, gør det mig meget ondt. Jeg vedtender mig i øvrigt, hvad der ogsaa er udtalt af andre ærede Medlemmer her i Landsstinget, at der i og for sig ikke kan siges noget mod, at man i Parentes og ved Siden af opfører nogle danske Benævnelser, naar man gør det paa en Maade, som er gavnlig og betegnende; det vedtender jeg mig, og jeg vedtender mig, at naar man beholder de fremmede Hovedbenævnelser, saa gør det ikke noget, om man ønsker ved Siden af at sætte andre Benævnelser, hvortil Forestillingen kan knytte sig; men det ærede Medlems Forslag fraraader jeg indtændig at gaa ind paa. Det ærede Medlem sagde, at hans Forslag er simpelt, betegnende og naturligt. Det er en meget stor Nøs at give et Forslag, og jeg vil sige, at havde straks andre kunnet se, eller efter en nærmere Overvejelse kunnet komme til den Erkendelse, at Forslaget var saa simpelt, betegnende og naturligt, saa havde der næppe været Grund for det ærede Medlem til at gaa saa højt op i Motivering af Forslaget, som Tilfældet blev. Det ærede Medlem har dog vist haft en Følelse af, at der her trængtes til en Begrundelse, og Begrundelse blev der ikke sparet paa. Der var sanitære, nationale og civilisationshindre mod, at Lovforslaget med de fremmede Navne vedtoges; det vilde virke som Vacciller, hvis man be-

holdt disse fremmede Navne i Lovforslaget. Derfor er det underligt, at det ærede Medlem ikke vil gaa et Stridt videre; i Uendingsforslaget ere de fremmede Navne jo bibeholdte og andre satte ved Siden af; altsaa rent forfærdelige kunne disse Vacciller ikke være, naar man dog beholder dem i Lovforslaget, ellers maatte man sjerne dem af Lovforslaget og vel ud af Landet. Det nationale Hensyn er det, at man værner Sproget og ikke fører fremmed Sprog ind i Lovforslaget; man skal ikke tale fremmed Sprog. Men saa forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem taler saa meget Latin selv. Et Udtryk, f. Eks. internationalt Commercium, kunde det gerne være, at et eller andet Medlem ikke forstod. Det, at fremmed Sprog ikke maa benyttes indenfor Lovforslag, det maa gælde i Tale, ligesom det gælder i Lovsproget. — Det civilisationshensyn var det artigt for mig; det vil nemlig betegne en Tilbagegang hos os, hvis man ikke fik disse Benævnelser ud af Loven, eller rettede, hvis man ikke beholdt de gamle Benævnelser, vi have i Maale- og Vejematerien. Vi skulle beholde de gamle Benævnelser; selv om de ikke foresalde mere i Vej- og Maalematerien, ere de dog i Sproget. Det kan slet ikke nytte det ærede Medlem, naar han gaar ind paa Meterstytemet, at saa andre Benævnelser; desuagtet falder der en Del Ord ud af Sproget. Konsekvensen maatte da være ikke at stemme for Meterstytemet. Jeg antager, at de andre Lande, som have antaget Meterstytemet, have maattet give Afkald paa enkelte Ord; jeg veed ikke, om Tydskland, Sverige eller Norge ved at gaa ind derpaa ere gaaede et Stridt tilbage i Civilisation; jeg har hidtil ikke troet det, maaste er det Tilfældet; men saa skylder det ærede Medlem dog at paavise, om man virkelig kan sige det for Alvor. — Saa sagde det ærede Medlem — og det ærede Medlem er jo ikke sparsom i sine Udtryk — at man vilde indføre disse fremmede Benævnelser med Vold og Magt. Jeg tror dog ikke, at man kan kalde det at indføre det med Vold og Magt, da det jo ikke vil blive gennemført, med mindre Lovgivningsmagten bliver enig om at føre det igennem. Man kan da ikke kalde det for indført med Vold og Magt, som kun kan blive udført efter en af Rigsdagen vedtagen og af Kongen stadfæstet Lov. — Endvidere sagde det ærede Medlem, at hvis det var tydske Benævnelser, saa havde det stillet sig anderledes. Ja, det ærede Medlem kan jo gerne sige, at hvis der var indført andre Benævnelser, tagne fra Tydsk eller et andet Sprog, som man kun havde taget, fordi et